

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 650/2022
29.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Драгана Аћимовића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ – адвоката Сабахудина Хајдаревића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К бр.97/20 од 30.12.2021. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр.27/22 од 01.04.2022. године (очигледном омашком означен дан „01.04.2021.“ године), у седници већа одржаној дана 29. јуна 2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ – адвоката Сабахудина Хајдаревића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сјеници К бр.97/20 од 30.12.2021. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр.27/22 од 01.04.2022. године у односу на повреду Кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници К бр.97/20 од 30.12.2022. године, окривљени АА и ББ, оглашени су кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело је окривљени АА, осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци, док је окривљени ББ осуђен на казну затвора у трајању од седам месеци, а која ће се извршити уз електронски надзор тако што ће окривљени казну издржавати у просторијама у којима станује у ... ул. ...

Истом пресудом, окривљени су обавезани да на име паушала уплате износе од по 5.000,00 динара сваки, те да на име трошкова поступка уплате износ од 16.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Истовремено, окривљени су обавезани и да оштећенима ВВ и ГГ солидарно надокнаде трошкове кривичног поступка у износу од 248.618,00 динара, а на име

трошкова заступања од стране пуномоћника – адвоката Милунке Арсић, у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Оштећени ВВ и ГГ су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак, сходно одредби члана 258. став 4. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 бр.27/22 од 01.04.2022. године (омашком означено „2021. године“), одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ – адвоката Сабахудина Хајдаревића, а пресуда Основног суда у Сјеници К бр.97/20 од 30.12.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ – адвокат Сабахудин Хајдаревић, због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешне примене кривичног закона, не наводећи конкретно о којим повредама се ради, с тим што из образложења произлази да указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак, или да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљене ослободити од казне.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, а након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца истиче да у радњама окривљених нема битних елемената кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, јер према ставу браниоца „недостаје забрањена последица коју Кривични законик дефинише алтернативно – значајније угрожавање спокојства грађана и теже ремећење јавног реда и мира“. С тим у вези, у захтеву се наводи да је очигледно да у конкретном случају јавни ред и мир и спокојство грађана нису били угрожени у мери потребној за постојање кривичног дела насилничко понашање, јер је угрожен само телесни интегритет оштећених ВВ и ГГ, те да радње окривљених представљају прекршај, а не кривично дело.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости су, по оцени овога суда, неосновани.

Ово стога што из изреке правноснажне пресуде произлазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, због ког су окривљени правноснажном пресудом оглашени кривим.

Наиме, према изреци правноснажне пресуде, окривљени АА и ББ су критичном приликом, способни да схвате значај свога дела и да управљају својим поступцима, по претходном договору и заједничким радњама, вршењем насиља и изазивањем туче, безобзирним понашањем, теже реметили јавни ред и мир, на тај начин што је окривљени АА, када је оштећени ВВ, изашао из локала „...“ у ..., оштећеног ударио главом у пределу носа, а затим наставио да га удара палицом по читавом телу, док је окривљени ББ ударио оштећеног ВВ ножем у пределу леве стране врата и главе, а када је оштећени ГГ покушао да заштити свог сина – оштећеног ВВ, и њему су задавали ударце ножем и дрвеном палицом на начин ближе описан у изреци пресуде, наневши им том приликом лаке телесне повреде описане у изреци пресуде, при чему су били свесни да својим понашањем изазивају тучу и да безобзирним понашањем значајније угрожавају спокојство грађана и теже ремете јавни ред и мир, при чему су хтели извршење дела и наступање забрањене последице.

Имајући у виду наведено, то по оцени овога суда чињенични опис радње извршења окривљених, дат у изреци правноснажне пресуде, садржи све чињенице и околности које представљају законска обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ у саизвршилаштву – у вези члана 33. КЗ, због ког су окривљени оглашени кривим, и то како оне које се односе на радње извршења које се огледају у злостављању другог, вршењу насиља према другом, те изазивању туче и дрском и безобзирном понашању, тако и оне радње које се огледају у значајнијем угрожавању спокојства грађана или тежем ремећењу јавног реда и мира, имајући у виду да се критични догађај одиграо испред локала „...“ у ... у коме је било присутно више лица. Суд је утврдио обе алтернативно прописане последице иако је само једна довољна за постојање кривичног дела.

Стога су супротни наводи браниоца, којима се указује да се у радњама окривљених не стичу битни елементи предметног кривичног дела, већ елементи прекршаја, те да је нижестепеним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени неоснованим.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљених у преосталом делу захтева наводи да изрека правноснажне пресуде не садржи прецизно одређено време извршења кривичног дела, нити опис у чему се састоји теже ремећење јавног реда и мира, а којим наводима указује на неразумљивост изреке пресуде, односно на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Надаље, бранилац у захтеву истиче да првостепена пресуда не садржи разлоге у чему се огледа значајније угрожавање спокојства грађана и теже ремећење јавног реда и мира, нити разлоге због чега налази да се у радњама окривљених стичу битни елементи предметног кривичног дела, којим наводима указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред тога, у захтеву се наводи да умишљај окривљених није био управљен на значајније угрожавање спокојства грађана и теже ремећење јавног реда и мира, већ на заштиту њихове сестре од партнерског насиља њеног мужа – оштећеног ВВ, а којим наводима се полемиче са постојањем умишљаја код окривљених и указује на

погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду из члана 440. ЗКП.

Најзад, у истом захтеву наведено је и да се у другостепеној пресуди наводи да је донета на дан 01.04.2021. године, односно осам месеци пре првостепене пресуде, односно указује се на очигледну омашку учињену приликом израде пресуде, јер је у печату другостепене пресуде наведено да је донета 01.04.2021. године, док је у уводу исте пресуде правилно наведено да је донета у седници већа одржаној дана 01.04.2022. године.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, нити због повреде закона из члана 440. ЗКП, а ни због очигледних омашки учињених у току израде пресуде, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.**

**Председник већа – судија
Невенка Важић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић